חוק המתנה, תשכ״ח−1968

מהות המתנה 1. (א) מתנה היא הקניית נכס שלא בתמורה.

ב) דבר־המתנה יכול שיהיה מקרקעין, מטלטלין או זכויות.

(ג) מתנה יכול שתהיה בויתורו של הנותן על זכות כלפי המקבל או במחילתו של הנותן על חיוב המקבל כלפיו.

מתנה לאלתר

2. מתנה נגמרת בהקניית דבר־המתנה על־ידי הנותן למקבל תוך הסכמה ביניהם שהדבר ניתן במתנה.

חזקת הסכמה

3. חזקה על מקבל המתנה שהסכים למתנה, זולת אם הודיע לנותן על דחייתה תוך זמן סביר לאחר שנודע לו עליה.

תנאים וחיובים

4. מתנה יכול שתהיה על תנאי ויכול שתחייב את המקבל לעשות מעשה בדבר־המתנה או להימנע מעשותו; נותן המתנה רשאי לדרוש מהמקבל את מילוי החיוב, ורשאי לדרוש זאת מי שהחיוב הוא לזכותו, ואם היה בדבר ענין לציבור — היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.

התחייבות

(א) התחייבות לתת מתנה בעתיד טעונה מסמך בכתב.

לתת מתנה

.5

(ב) כל עוד מקבל המתנה לא שינה את מצבו בהסתמך על ההתחייבות, רשאי הנותן לחזור בו ממנה, זולת אם ויתר בכתב על רשות זו.

(ג) מלכד האמור בסעיף קטן (ב), רשאי הנותן לחזור כו מהתחייבותו אם היתה החזרה מוצדקת בהתנהגות מחפירה של מקבל המתנה כלפי הנותן או כלפי בן־משפחתו או בהרעה ניכרת שחלה במצבו הכלכלי של הנותן.

דרכי ההקניה

6. הבעלות בדבר־המתנה עוברת למקבל במסירת הדבר לידו, או במסירת מסמך לידו המזכה אותו לקבלו, ואם היה הדבר ברשות המקבל — בהודעת הנותן למקבל על המתנה: והכל כשאין בדין אחר הוראות מיוחדות לענין הנדון.

. הספר השביעי של המגילה – בטל

ביטול

8. תחילתו של חוק זה ביום ט׳ בתשרי תשכ״ט (1 באוקטובר 1968); על מתנה, ועל התחייבות לתת מתנה, שנעשו לפני תחילת חוק זה יוסיף לחול הדין הקודם.

תחילה והוראת מעבר

יעקב ש' שפירא שר המשפטים לוי אשכול ראש הממשלה

> שניאור זלמן שזר נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"ג בסיון תשכ"ח (19 ביוני 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 669, תשכ"ה, עמ' 368.